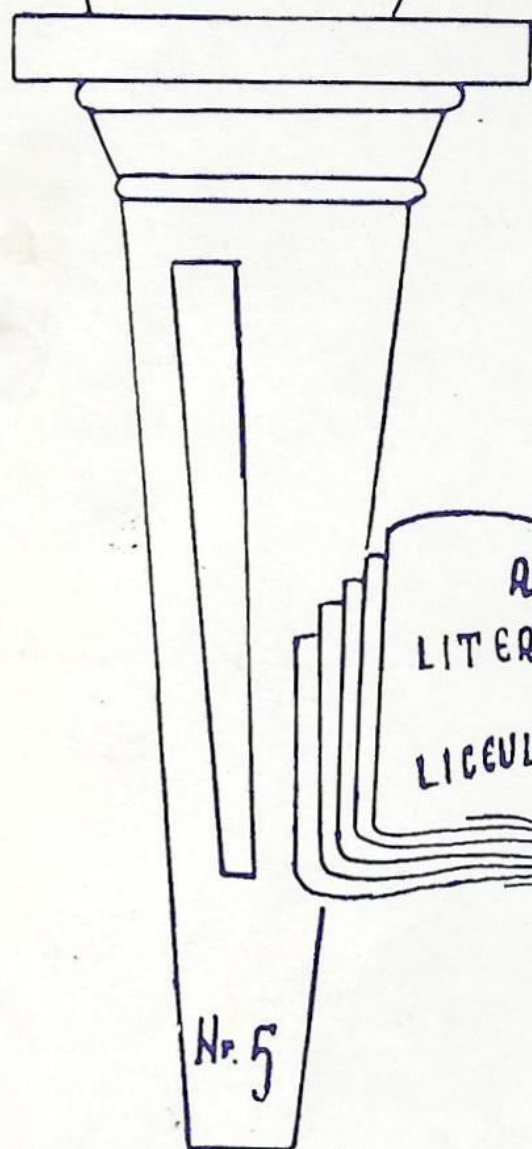

fiacără

Nr. 5

REVISTA
LITERARĂ-ȘTIINȚIFICĂ
A
LICEULUI DIN MIZIL

BIBLIOTECA LICEULUI
TEORETIC GR. TOCILESCU
MIZIL
BIB. NR.

1919

NUMĂR FESTIV
DEDICAT SĂRBĂTORIRII
SEMICENTENARULUI LICEULUI

1969

CUVÎNT ÎNAINTE

Cu cincizeci de ani în urmă, la insistențele câtorva oameni de inimă și de inițiativă din Mizil, se făceau demersuri pe lângă Ministerul Instrucțiunii Publice să se aprobe constituirea în acest oraș a unui gimnaziu.

Cu cincizeci de ani în urmă, în niște săli de clasă improvizate și cu mobilier școlar împrumutat, începeau să funcționeze primele două clase gimnaziale din Vizil, cu 64 elevi. Cu scurgerea anilor, școala a crescut, elevilor săi, tot mai numeroși, le-a fost dăruit, prin grija edililor orașului, un local corespunzător nou, iar gimnaziul a devenit liceu.

S-au format la sinul acestui edificiu numeroși ingineri, medici, profesori, economiști sau funcționari destoinici care au muncit sau muncesc încă în oraș sau pe diferite alte meleaguri ale scumpei noastre patrii.

Azi, când școala își serbează, prin grija partidului și statului nostru, o jumătate de veac de activitate, avem convingerea că, toți, cei ce aici s-au format sau au lucrat, încearcă un sentiment de îndreptățită mândrie și satisfacții.

Apariția revistei școlii „Flacăra”, număr festiv închinat evenimentului celor 50 de ani de la constituirea acestei școli, este una din realizările cu care se face întâmpinarea măreței sărbători.

Înmănunchind câteva din numeroasele, dar din cele mai valoroase creații literare originale ale foștilor și actualilor elevi, publicând articole și probleme de natură științifică ori din preocupările variate ale elevilor, revista își propune să înnoade firul unor mai vechi preocupări ce-i caracteriza pe foștii elevi când la ședințele societăților școlare „Societatea culturală M. Eminescu” (1927), „Societatea de matematică” (1930) se prezentau numeroase și interesante referate.

Ne propunem ca să continuăm această activitate de publicare, spre a pune în valoare resursele spirituale ale elevilor noștri, să facem din revistă un adevărat izvor de energii viguroase, creatoare, un mijloc de descoperire de noi și numeroase talente, de formare și emulare a elevilor ce-și simt chemarea condeitului, de popularizare a variatelor și diverselor lor preocupări.

Ca într-un adevărat laborator, revista noastră va prelucra îndrăznețele gânduri și visuri tinerești. Ca un veritabil far, „Flacăra” noastră va călăuzi gingașul sentiment al iubirii de patrie și partid, de oameni și de viață spre o afirmare tot mai grăitoare a acestuia, azi în munca de școlar, mâine în aceea de producție.

Ne vom strădui să ținem mereu aprinsă și vie flacăra iubirii de oameni, de țară și popor în rîndul elevilor școlii, să ne aducem aportul nostru la pacea lumii, la prosperitatea neamului românesc, la înflorirea culturii noastre naționale.

prof. C. I. DRAJNEANU
Directorul liceului

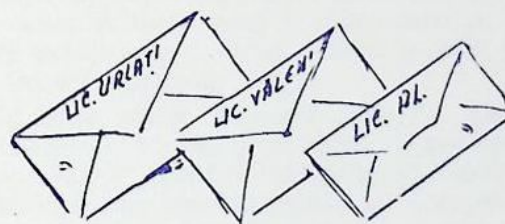
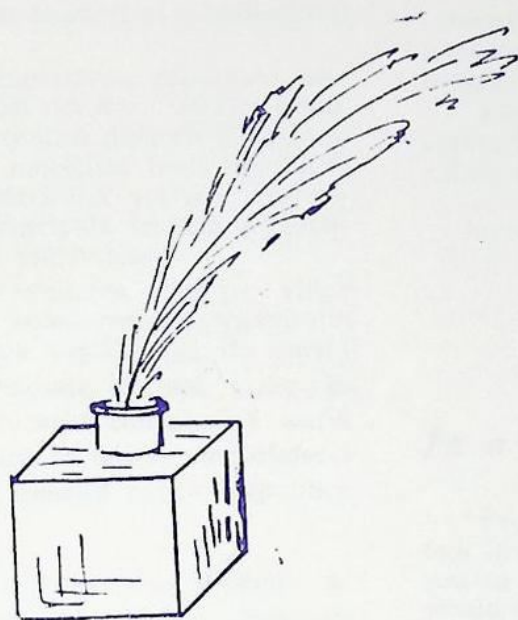
CLIVINT INVAITE

The first of the two is a...
The second of the two is a...
The third of the two is a...
The fourth of the two is a...
The fifth of the two is a...
The sixth of the two is a...
The seventh of the two is a...
The eighth of the two is a...
The ninth of the two is a...
The tenth of the two is a...
The eleventh of the two is a...
The twelfth of the two is a...
The thirteenth of the two is a...
The fourteenth of the two is a...
The fifteenth of the two is a...
The sixteenth of the two is a...
The seventeenth of the two is a...
The eighteenth of the two is a...
The nineteenth of the two is a...
The twentieth of the two is a...
The twenty-first of the two is a...
The twenty-second of the two is a...
The twenty-third of the two is a...
The twenty-fourth of the two is a...
The twenty-fifth of the two is a...
The twenty-sixth of the two is a...
The twenty-seventh of the two is a...
The twenty-eighth of the two is a...
The twenty-ninth of the two is a...
The thirtieth of the two is a...

Page 1 of 1

MESAJE PRIMITE PE ADRESA ȘCOLII
CU PRILEJUL SEMICENTENARULUI

MESELE PRIMITE PE ADRESA SCOLII
CU PRIETELUL SEMICENTENARULUI

Salutul Comitetului Județean U. T. C.

Cu prilejul sărbătoririi a 50 de ani de rodnică activitate pe tărîmul formării multilaterale a generațiilor de harnici fii ai orașului Mizil, Comitetul județean al Uniunii Tineretului Comunist transmite colectivului didactic și elevilor acestui prestigios lăcaș de învățămînt un călduros salut și urări de noi succese în nobila misiune de instruire și educare a noi și noi contingente de constructori ai socialismului și comunismului.

Conștienți de perspectivele minunate deschise tineretului patriei noastre, elevii școlii, sub îndrumarea colectivului didactic și a organizației U.T.C., și-au mobilizat toate eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor școlare, considerînd învățătura — principala sarcină a elevului — ca o îndatorire patriotică.

Ne exprimăm convingerea că și pe viitor colectivul liceului, în colaborare cu organizația U.T.C. sub conducerea organizației de partid va reuși să obțină rezultate tot mai bune în procesul instructiv-educativ, contribuind astfel la construirea societății socialiste multilateral dezvoltate în scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România.

Comitetul județean Prahova al
Uniunii Tineretului Comunist

Elan și succes

...Un cald și emoționat îndemn celor ce aprind și întrețin aprinsă „Flacăra” poeziei și științei în orașul meu natal — Mizil, în care mi-am trăit primii 15 ani de viață, de pe atunci vibrînd și eu pentru poezia căreia i-am închinat întreaga mea existență spirituală, alături de marile mele soți, poetul Bacovia.

Elan și succes în muncă redacțională și de colaborare vă urează

Agatha GRIGORESCU BACOVIA
Membră a Uniunii Scriitorilor din
Republica Socialistă România

7 decembrie 1969 — București

La o jumătate de veac

La o jumătate de veac de existență, Liceul din Mizil are un loc bine stabilit printre instituțiile importante de cultură din județul Prahova și poate face bilanțul muncii rodnice de instruire și educare a noilor generații care se afirmă tot mai activ în toate domeniile activității sociale din patria noastră.

Urăm colectivului didactic al școlii semicentenare noi succese în activitatea nobilă de formare a unor cetățeni de nădejde ai patriei noastre socialiste.

Elevilor liceului le dorim mult spor la învățătură și realizarea celor mai cutezătoare năzuințe și aspirații.

Inspectoratul Școlar al județului Prahova
Inspector școlar general,
Prof. Traian COMĂNICIU

Pe o treaptă tot mai înaltă

Frumcasele perspective ce se deschid în fața liceului din Mizil, concentrate mai ales în cinstea mărețului eveniment care va îmbrăca școala în haine de sărbătoare — organizarea semicentenarului — produc o profundă emoție profesorilor și tineretului studios, care-și desfășoară activitatea în crașul unde a trăit și a creat savantul Nicolae Iorga.

Cu acest prilej, întregul colectiv didactic din Vălenii de Munte și colegiul de redacție al revistei „Ecoul” transmit felicitări și urează succese acelor care vor îmbrățișa cu dragoste arta creatoare a literelor făcînd din aceasta unul din cele mai eficiente mijloace de ridicare, pe o treaptă tot mai înaltă, a valoroaselor talente literar-artistice, instruite și educate pe băncile liceului din Mizil.

Conducerii liceului, profesorilor și viitorilor constructori ai socialismului le dorim, cu profundă sinceritate, realizări tot mai mari pe tărîmul creator al științei, tehnicii și culturii din patria noastră iubită.

prof. Stelian FLORESCU
director al Liceului din Vălenii de Munte

Stilmași tovarăși profesori și învățători,

dragi pionieri și școlari,

Semicentenarul prilejuiește reflecții asupra anilor marilor prefaceri care aureolează generațiile contemporane și și-au pus amprenta și asupra liceului Dvs. care-și serbează 50 de ani de activitate instructiv-educativă și culturală în rindul copiilor și adulților din orașul Mizil.

Dezvoltată impetuos, simultan cu orașul care a creat-o, școala Dvs. s-a ridicat ca o puternică citadelă locală a științei și culturii spre a dăruirii tineretului marile valori ale civilizației contemporane românești și universale.

Munca însuflețită și plină de răspundere a corpului profesoral și a elevilor liceului a fost și este încununată de succes, fiind privită de ei ca o îndatorire patriotică.

Mindri de organizația lor, purtătorii cravatelor roșii din liceul sărbătorit — pionierii — sînt mîndria școlii, iar prin realizări multiple fac cinste mișcării pionierești prahovene. Descoperitori pasionați ai unor vestigii care atestă vechimea istorică a localității, purtători de diplome și insigne de „pionier de frunte” sau sportivi încercați, drumeți entuziaști pe plaiurile patriei, activiști destoinici în cercurile existente la casa pionierilor sau în liceu, pionierii înscriu fapte memorabile în activitatea cotidiană a școlii în care învață, aducîndu-și aportul la prestigiul de care se bucură liceul din Mizil.

Realizările pionierilor și elevilor sînt parte integrantă din munca entuziastă pasionată a cadrelor didactice care au activat sau acționează la

școala care-și serbează o jumătate de veac, a dăruirii lor și a răspunderii cu care au îndeplinit și îndeplinesc nobila misiune încredințată de P.C.R. pentru educarea multilaterală a tinerei generații în spiritul umanismului socialist.

Cu prilejul înălțător al semicentenarului Consiliul județean Prahova al Organizației pionierilor transmite cadrelor didactice, pionierilor și elevilor liceului, tuturor absolvenților lui, un salut fierbinte, împreună cu tinerescul și înaripatul mesaj al pionierilor :

TOT ÎNAINTE !

Prof. Visarion BOBOC

Președinte al Consiliului județean
al Organizației pionierilor
Inspector șef școlar.

Calde urări

Colectivul redacțional al revistei „Carnet liceal” al Liceului Urlați adresează colegei sale la apariția ei — cu prilejul aniversării a 50 de ani de la înființarea Liceului Mizil — calde urări de activitate spornică a colectivului redacțional în mobilizarea și stimularea tinerelor talente pentru a reuși să impună un profil aparte noii reviste și să se constituie ca un locar al unui larg cerc de aspirații și înfăptuiri.

Redactor responsabil
prof. Zinca CIOC

Cu prilejul semicentenarului

Cu prilejul aniversării semicentenarului Liceului din Mizil, colectivul didactic al Liceului Urlați se bucură sincer de succesele frumoase obținute de colectivul didactic din unitatea dumneavoastră în munca nobilă și de mare răspundere — de educare și instruire a noii generații — și vă urează sincer obținerea de succese și mai mari pentru a da patriei socialiste cetățeni cu un înalt nivel științific și cultural care să fie constructori de nădejde ai societății socialiste multilateral dezvoltate din România.

Director,
prof. Adrian ȚĂRÎNDĂ

Sincere și calde felicitări

O jumătate de veac de strădanii pline de abnegație !

Cîți dascăli merituosi n-au slujit în răstimpul celor cincizeci de ani, pentru propășirea acestui așezămînt de cultură, ca să poarte mai departe flacăra tradițiilor școlii românești, rămînînd neuitați în sufletele ce le-au plămădit cu dăruiri neobosite ! Cîte zeci de promoții de elevi nu au crescut ieri, în spiritul dragostei de muncă și de patrie, cresc astăzi altele... și desigur și mîine, dar toate, toate se vor simți mereu

mîndre că au învățat în această cetate a științei ! Cîți absolvenți, care intrînd în acest izvor de lumină cu visul în inimi și ieșind cu realitatea în minte, nu sînt astăzi cetățeni de frunte care muncesc pentru înflorirea României Socialiste !

Sărbătoarea de acum e un moment înălțător, o izbîndă a colectivului didactic care muncește cu sîrguință în zilele noastre, în Liceul din Mizil.

Ca o colegă ce lucrează într-un liceu cu un an mai în vîrstă decît al dumneavoastră, îmi permit, cu pri-

lejul sărbătoririi celor cinci decenii de activitate rodnică, să adresez harnicilor mei colegi, slujitori în acest lăcaș de învățătură, sincere și călduroase felicitări și să le urez fierbinte succese tot mai însemnate în creșterea tinerei generații, înscriind pe scara valorilor naționale un număr din ce în ce mai mare de constructori ai socialismului, de adevărați oameni !

Constanța PETRE
Profesoară la Liceul Mihai Viteazul
Ploiești

Succes deplin și izbînză multiple

Cu prilejul sărbătoririi semicentenarului Liceului din orașul Mizil, județul Prahova, corpul profesoral și elevii Liceului Slănic vă urează cele mai călduroase felicitări, urări de sănătate și fericire.

De-a lungul a 50 de ani de activitate, Liceul dumneavoastră a adus o contribuție importantă la răspîndirea științei și culturii și a luminat calea către idealuri avîntate ale multor generații către adevăr și dreptate, progres și civilizație.

În anii luminoși ai socialismului, în cadrul avîntului cunoscut de învățămîntul nostru, ca urmare a grijii permanente pe care partidul și statul o acordă școlii, Liceul din Mizil a desfășurat o activitate plină de conținut și a dat patriei sute de absolvenți, care participă cu entuziasm la marile înfăptuiri ale poporului nostru.

Cu această ocazie urăm colectivului didactic și elevilor de astăzi și de mâine, succes deplin și izbînzii multiple, sub soarele luminos al socialismului și comunismului.

Directorul liceului Slănic

județul Prahova
Prof. Ion IONESCU

Felicitări pentru o muncă nobilă

Intr-un orașel ca al nostru, liceul e o școală de tip superior. Atît celelalte cadre din oraș, cît și cele din satele vecine privesc spre el ca spre un frate mai mare. Întîmpini vreo greutate în procesul instructiv-educativ, te adresezi tovarășilor de la liceu. Ei avînd un orizont mai larg, dau îndrumări competente.

Elevii și cadrele didactice de la Școala generală nr. 1 din Mizil privesc realizările obținute de liceu în

opera măreață de educare a tinerei generații, cu bucuria pe care o simțim pentru propriile noastre succese. Mulți dintre elevii acestei școli crescuți sub îndrumarea noastră și-au continuat studiile la liceul azi sărbătorit.

Cu deosebită bucurie, aflăm că liceul local, care e și liceul „nostru”, își serbează 50 de ani de existență, o jumătate de secol de activitate în munca nobilă de formare multi-

laterală a personalității școlarului.

La această frumoasă sărbătoare, urăm din toată inima direcției liceului, cadrelor didactice și elevilor noi succese în activitatea nobilă de formare a noilor generații, pentru înflorirea continuă a patriei noastre dragi.

Școala generală nr. 1 Mizil
prof. Ene VASILE
director

Fericire și mult spor

Liceul din Mizil serbează la 8 februarie 1970, o jumătate de veac de activitate. După mai bine de 36 de ani de activitate pe ogorul școlii, îmi pot da bine seama ce efort s-a consumat în toți acești 50 de ani; ce trudă a trebuit să depună dascălii și ce osîrdie în muncă elevii! Toate aceste eforturi pentru răspîndirea și însușirea luminii cărții și a științei sînt contribuții însemnate

la lupta pentru înlăturarea analfabetismului maselor, luptă în care s-a înrolat clasa noastră muncitoare încă de la primele ei manifestări organizate. Astăzi, sub conducerea înțeleaptă a partidului nostru, analfabetismul a rămas o tristă amintire și școala românească se dezvoltă multilateral, fiind un bun al întregului nostru popor.

În calitate de fost președinte al comisiei de bacalaureat care a func-

ționat pe lângă liceul din Mizil în 1962 și în numele elevilor, al cadrelor didactice și al conducerii liceului „N. Bălcescu” din Ploiești, urez elevilor, cadrelor didactice și conducerii liceului din Mizil viață lungă, în deplină sănătate și fericire și mult spor în activitate.

prof. Toma NEGULESCU
Directorul Liceului „N. Bălcescu”
Ploiești

Intruchiparea visurilor tinerești

Scînteii de talent țîșnesc din condeiele școlarilor și se-nmănunchează în reviste, întruchipare a visurilor tinerești, a năzuinței spre culmile consacării. Nimbul nemuririi ajunge adesea să încoroneze fruntea unora dintre aceste mlădițe de literați. Mulți dintre elicii noștri și-au făcut ucenicia literară în astfel de reviste școlare. Acum, la măreața sărbătoare cînd revista elevilor liceului din Mizil apare ca o încununare a celor 50 de ani de activitate a școlii și ca un far care va reflecta viitoarea etapă din viața școlii, gîndul nostru, al celor din colegiul de redacție a revistei „Zorile” a elevilor liceului „N. Bălcescu” din Ploiești, se îndreaptă cu colegială simpatie și cu cele mai bune urări pentru revista „Flacăra” a liceului din Mizil, pentru colegiul ei de redacție.

In numele colegiului de redacție a revistei „Zorile” a elevilor liceului „N. Bălcescu” din Ploiești.

DIRECTOR,
Prof. TOMA NEGULESCU

Sînt mîndră

Măreața sărbătoare care ne întîmpină aniversarea semicentenarului Liceului Mizil — mă face să mă simt mîndră că fac parte dintr-un liceu cu o bogată tradiție, cu existență îndelungată, că sînt o pîrticică din promoția celui de al 50-lea an care se ridică de pe băncile sale. Cei patru ani de studiu în această „bătrînă” clădire mi-au dat satisfacții depline. Ea mi-a fost ca o a doua casă, o casă spirituală, la care mergeam cu încredere și cu dorința vie de a studia, de a învăța cît mai mult.

În liceu am găsit răspunsuri la întrebările care mă frămîntau, m-am deprins cu studiul, mi-am făcut un ideal, mi-am descoperit pasiunile, am făcut cunoștință cu mine. Pe scurt, școlaritatea medie a contribuit la formația mea sufletească.

Împreună cu colegii mei îmi exprim bucuria participării la memorabila sărbătoare a semicentenarului, bucurie care este cu atît mai deplină cu cît în curînd voi deveni absolventă a liceului din Mizil.

VLĂDĂREANU DOINA
elevă în clasa a XII-a Liceul Mizil

The first part of the paper is devoted to a general survey of the literature on the subject. It is found that the majority of the authors have concentrated on the study of the effects of the various factors on the rate of reaction. The results of these studies are summarized in Table I.

In the second part of the paper, the effect of the various factors on the rate of reaction is studied in detail. It is found that the rate of reaction is increased by the presence of the various factors. The results of these studies are summarized in Table II.

The third part of the paper is devoted to a study of the effect of the various factors on the rate of reaction. It is found that the rate of reaction is increased by the presence of the various factors. The results of these studies are summarized in Table III.

In the fourth part of the paper, the effect of the various factors on the rate of reaction is studied in detail. It is found that the rate of reaction is increased by the presence of the various factors. The results of these studies are summarized in Table IV.

The fifth part of the paper is devoted to a study of the effect of the various factors on the rate of reaction. It is found that the rate of reaction is increased by the presence of the various factors. The results of these studies are summarized in Table V.

FRAGMENTE DINTR-O MONOGRAFIE

FRAGMENTE DINTR-O MONOGRAFIE

Pagini din trecutul Mizilului

Situarea oraşului Mizil pe artera principală ce leagă Moldova de capitala ţării, la îngemănarea dealurilor cu cîmpia Bărăganului şi în preajma vestitelor podgorii ale Tohanilor, a constituit un argument pentru transformarea aşezării de odinioară într-un tîrg prosper şi, apoi, într-un oraş a cărui dezvoltare se creiona în perspectivă. Ridicat pe malurile Istăului, Mizilul este atestat în documente ca o aşezare cu un trecut de veacuri, renumit în ţesături de scoarţe şi chilimuri.

Prima menţiune documentară a localităţii se află într-un pergament slavon din cancelaria lui Mihnea Turcit, la 6 iulie 1585. La 30 septembrie 1591, într-un alt document, voievodul Ştefan Surdul imputenicea pe fosta doamnă Neaga şi pe călugăriţa Ilisafa să stăpînească satul Esteu, cu via pe care au moştenit-o şi porunca vecinilor să asculte de ele.

La 6 aprilie 1602 Comisul Manda şi spătarul Balea dau un înscris stolnicului Preda, prin care cei doi renunţau la judecata cu acesta din urmă pentru satul Iasteu.

La 5 ianuarie 1609, voievodul Radu Şerban întărea unui anume Micu şi fraţilor săi Dragomir şi Preda mai multe pogoane de vie de la Valea Rea şi locurile cumpărate şi dobîndite prin înrudiri şi ale căror cărţi de stăpînire le-au pierdut la năvala tătarilor.

Năvălirea tătarilor este menţionată şi în hrisovul din 3 mai 1610, al aceluiasi domnitor, prin care întărea lui Calcea şi Fătu ocine şi vie la Tohani, Esteu şi Cărunţi, lui Bran vie în dealul Tohanilor.

Alte documente din 1612 şi din 1616, numeroasa atestare documentară a denumirii Esteu ne determină să tragem concluzia că această localitate era o aşezare trainică şi statornică.

În timpul domniei lui Constantin Brîncoveanu, Istăul ajunge proprietatea domnului, care îşi construieşte case domneşti la via Corbeanca şi înfiinţează un tîrg anual. La 1790

unica aşezare rurală îşi avea biserica ei, ca toate aşezările statornice.

Pe drumul poştei de cai, care lega Buzăul de Ploieşti, începură să se stabilească în jurul menzilhanelei o mulţime de negustori, apoi surugii, bicigaşi, rotari, dîrvari şi păzitori care deserveau releul poştal. Activitatea din staţia unde se schimbau caii căruţelor de poştă, tranzacţiile ce se încheiau în acest loc au determinat schimbarea denumirii localităţii din Istău în Mezil, din care a derivat denumirea de Mizil. În 1828, nepoata lui Brîncoveanu a vîndut Mizilul generalului Nicolae Mavru, iar acesta îl dădu de zestre fetei sale, la căsătoria acesteia cu Ioan Cantacuzino, marele agă.

Acum Mizilul ia o mare dezvoltare, lăsînd în urmă, nu numai Urlaţii, ci toate oraşele din această zonă a ţării.

În 1830 Mizilul avea 327 gospodării, în timp ce Urlaţii avea 85 de gospodării, iar Filipeştii şi Gherghiţa 159 şi respectiv 163 gospodării. Mizilul se situează în apropierea capitalei — Tîrgovişte, care avea un număr de 448 gospodării. Mizilul se dezvoltă mai ales după 1847 cînd începe construirea de drumuri de la Ploieşti la Buzău. Pe acest drum va călători în 1859 Alexandru Ioan Cuza, în drumul său spre Bucureşti, în calitate de domnitor al Principatelor.

În 1846 ia fiinţă la Mizil primul oficiu poştal. În 1866 oraşul a ars, iar locuitorii şi-au răscumpărat terenurile de casă, Mizilul devenind astfel oraş liber.

La 1 aprilie 1869 serviciul de poştă internaţional este preluat de poştă română. Cursa de diligenţă şi poştă funcţionează zilnic pe distanţa Bucureşti-Iaşi, prin Mizil.

În 1872 ia fiinţă staţia CFR, iar în 1895 este construită la Mizil de către Alexandru Gheorghiu o rafinărie de petrol, cu o capacitate de 521 de tone şi un capital investit de 40.000 lei.

La sfîrşitul secolului trecut, Mizilul număra 5200 de locuitori, bugetul anual ridicîndu-se la suma de 74.809 lei. În 1937, populaţia oraşului creşte la 7.500 de locuitori, pentru ca astăzi să depăşească cu mult 10.000 de locuitori.

Tot atît de veche pare să fie şi suburbia Fefeiei. Prima atestare documentară datează din 6 august 1.600. În februarie 1619, din cancelaria sa din Tîrgovişte, Gavril Movilă întăreşte unui Cîrstian logofăt şi fratelui său Drăghici, ambii din Fefeiei, ocine la Geamăna, în urma unei judecăţi.

În vremea domniei lui Brîncoveanu o parte din curtenii boieri şi proprietari se stabilesc în acest loc spre a fi în preajma domnului. După moartea sa doar o parte din cei stabiliţi rămîn aici.

Celelalte suburbii ale oraşului sînt create după 1830. Dezvoltarea Mizilului a stagnat în prima jumătate a secolului nostru. Regimul de odinioară nu avea interese pentru dezvoltarea armonioasă a oraşelor ţării. Această stagnare a avut şi unele consecinţe morale asupra oraşului cunoscut ca o „poartă a Bărăganului“. În 1939, după patru decenii de la schiţa lui Caragiale despre Mizil, Geo Bogza readuce în atenţia generală oraşul care degaja, la acea vreme, imaginea dezolantă a provinciei în care banalitatea şi lipsa oricăror întîmplări erau aproape neverosimile, în reportajul: „O sută şapte zeci şi cinci minute la Mizil“.

Abia în anii construcţiei socialiste a fost reluată dezvoltarea oraşului Mizil. Statisticile consemnează drumul străbătut de oraşul Mizil. În Mizil a luat fiinţă în 1963 fabrica de tapiţerie „Relaxa“, cu trei secţii, valorînd nu mai puţin de 23 milioane. Este prevăzută aducţiunea apei potabile şi alimentarea cu apă a oraşului, în valoare de 6 milioane. Sînt prevăzute construcţiile unei fabrici de mobilă, a uneia de pîine, a alteia de gheaţă, a unui complex co-

mercial, a unui intercooperatist; se prevăd modernizări și asfaltări de străzi C.A.P. și-a sporit fondul de bază la 6.449.000 lei. Numărul elevilor ce studiază în orașul Mizil se ridică astăzi la 2.250 pentru care există 110 cadre didactice. S-a construit un sediu pentru liceul teoretic, o școală generală, 4 săli noi la școala generală nr. 1, s-a introdus încălzire centrală la liceul teoretic și liceul agricol.

La vizita făcută în acest oraș cu doi ani în urmă, tov Nicolae Ceaușescu a spus: „Oamenii muncii

din orașul Mizil, care s-au dovedit harnici și pricepuți în agricultură, nu vor fi mai prejos nici în activitatea din industrie. În viitor Mizilul va deveni pe lângă un important centru viticol și cerealier și un centru industrial al R.S.R.”

Din acest târg s-au ridicat o serie de personalități culturale, peste care pe nedrept, vremea a așternut colbul uitării.

Printre aceștia se numără: Eliza V. Cornea, Matei Eminescu, frate al poetului Mihai Eminescu, Agatha

Grigorescu-Bacovia, Mihail Paratchivescu.

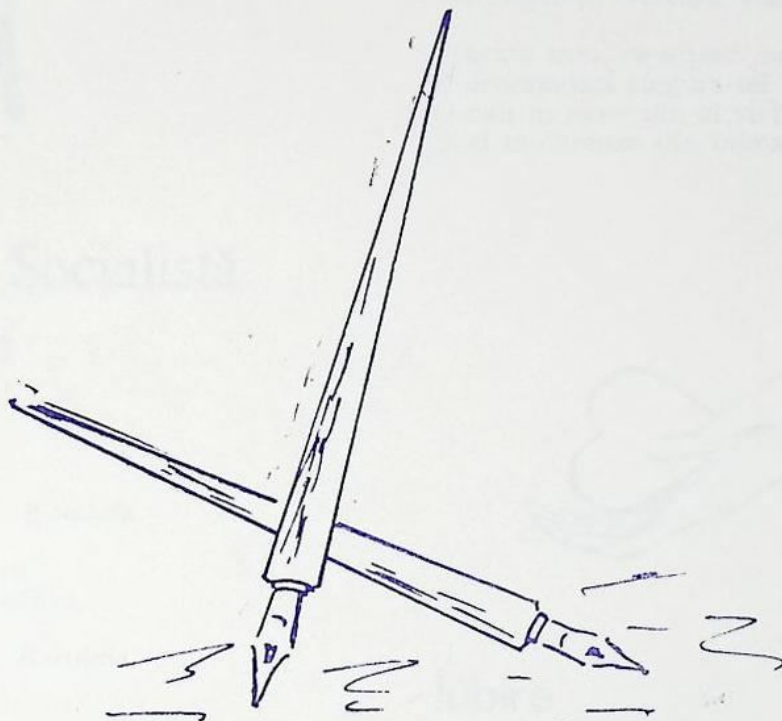
Aici a existat un cerc cultural care purta numele dramaturgului prahovean I. L. Caragiale.

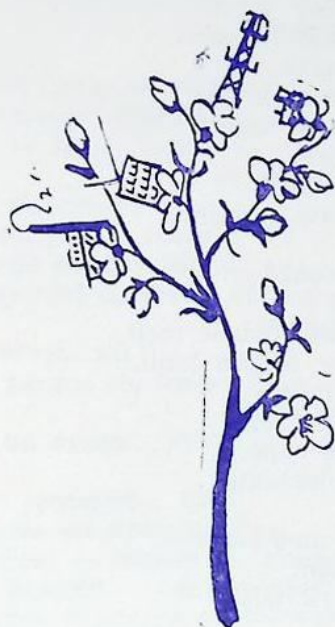
Figuri prestigioase ca cele ale istoricului Grigore Tocilescu, al poetului George Ranetti, al prozatorului Ioachim Botez, al compozitorului Gheorghe Brătianu se înscriu alături de alte personalități remarcabile în tezaurul culturii românești.

prof. M. APOSTOL

Comit. artă și cult. jud. Prahova

CONDEIE TINERE

Republica Socialistă România

O grădină de flori
De multe culori
Este glia.
Republicii Socialiste România

Flori de multe culori,
Prinse de fete la cingători,
Flori din glia
Republicii Socialiste România

Florile-nfloresc
Și mereu tot cresc,
Fiindcă cresc în glia
Republicii Socialiste România

Aceste flori sînt :
Fabrici, uzine și tractoare,
Sînt sonde mari
Și nave călătoare

Sînt blocuri mii,
Toate în glia
Republicii Socialiste România.

IONESCU LELIANA
elevă în clasa VIII-a A

Țării mele

O țara mea, frumoasă și bogată,
Cu holde mari, mănoase, pe cîmpii !
Eu ție îți închin viața-ntreagă
Și, ca și mine, sute de copii.

Învăț, ca învățînd, să pun și eu
Un umăr mic la temelia ta.
Cu toate că e gingaș brațul meu,
Voi crește și, crescînd, voi învăța

Cravata mea, ce-o port cu-atîta drag,
E deocamdată singura-mi răsplătă.
O-nalț în soare din al vieții prag
Și-ți mulțumesc din inima mea tcată.

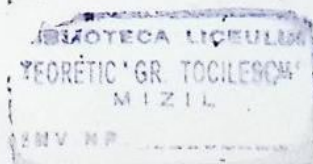
IACOB DAN
Clasa III-a

Iubire

Mi-e drag cerul și oamenii dragi
Cîmpul, pădurea de brazi și de fagi,
Firul de iarbă și marea,
Scarele, luna și zarea,
Tot universul cu omul stăpîn.
Și vrednic, fidel iubitor de viață rămin.

DUBOȘARU MARIANA
elevă cl. a X-a C

Mult mi-e dragă țara mea

Ce frumoasă-i țara mea !
Cu câmpii și munți în soare,
Plină zi de sărbătoare
Ce trăim voioși în ea,
Mult mi-e dragă țara mea !

Plină ești de bogății,
În munți, dealuri și câmpii,
Ce poartă taine strămoșești !
Mândră și bogată ești !

Mult mi-e dragă țara mea,
Fiindcă m-am născut în ea !
Țară mândră și bogată
Cum n-ai fost tu niciodată.

Să muncim cu drag în ea,
În uzine, pe ogoare !
Să crești mândră ca c floare
Mândră și strălucitoare, ca o stea
Mult mi-e dragă țara mea !

MATEI MILENA
Elevă cl. a VII-a C

Caut fericirea

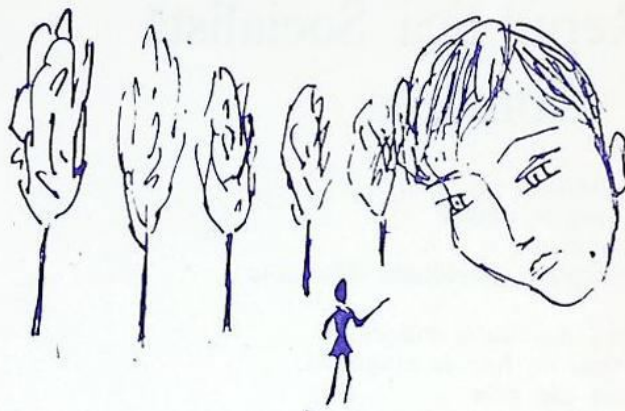
În vaduri de ape
Cu limpezi cristale,
În locuri de-aproape,
În ceruri și-n soare,
Eu caut pribeagă,
Tăcută și caldă,
În veci, fericirea întreagă.
În raza de soare, ce mândră coboară,
În firul de iarbă ce timid prima cară,
Răsare din veacuri de luturi-nvâchite,
În fața vârtejului vieții, ce mi se deschide,
În piinea cea caldă și coaptă,
În omui ce-n față s-arată,
Eu caut tăcută, aiurea,
În veci, fericirea.
Pe vîrfuri de stîncă ce mîngîie norii,
În drumul spre ceruri ce-l urcă cocorii,
În steaua ce-n veci pentru mine s-aprinde,
În mii de silabe, cuvinte,
În sunetul străzii și-al vîntului care
Îmi urlă-n urechi rostindu-mi o mare
Fericire ce-n veci voi căuta-o,
Pe chipuri ciudate de oameni,
Pe cîmpuri cu mîndre și galbene lanuri,
În cerul albastru, în flori,
Și-n curcubeul cu mii de culori ;
În zîmbet și-n lacrimi, și-n soare,
În unda de rîu și-n valul de mare,
Eu pururea caut în oameni iubirea
Ce-n veci îmi va da fericirea.

DUBOȘARU MARIANA
elevă cl. a X-a C

Poate

Pilpiind lin,
Stelele s-ating
și se cuprind
în punți nemăritate
peste somnul frunzelor
atît de adînc
în lăptoasele-i boabe.
Nu mă cunosc,
nu știu de unde vin,
poate port pe umeri,
ape albastre,
poate salcîmii
s-au pătruns de mine.
Undeva,
într-o potcoavă
de toamnă
mi-am lăsat boabele roșii,
amintiri pe ccapsa lunii,
așteptînd mereu
să treci spre zori,
mereu spre cupe,
fructele nehirbuite.
Și poate
în somnul meu adînc
se va răstigni
clipa trecerii tale,
poate...

ENE CONSTANTIN
Elev cl. a XI-a A

Speranța

Te-am așteptat atîta timp
Și mai aveam o singură speranță.
Nu te-am văzut de-un anotîmp,
Mi-e dor de tine din vacanță.

Am așteptat zile în șir
Și tot speram c-ai să revii,
Tristețea mea să o resfiri,
Iubirea noastră să reînvi.

Aștept și-acum, zile la rînd,
Dar nu mai am nici o speranță...
Se spulberă încet, în vînt,
Iubirea noastră din vacanță.

NAE GHEORGHE
elev clasa a XI-a C

Interior

In semiobscuritate se vedeau :
O canapea, o masă, cu o vază
Și cu flori... ce flori !...
Un mic dicționar,
Și-o filă dintr-un calendar.
Dar în sfârșit, să trecem mai
departe.

Un mic dulap cu cărți și...
O scrisoare rătăcită
Ah ! — Nu-i nimic ! —
se-ntimplă.

Ah ! tinerețea !
Intr-un fotoliu mare,
O ființă mică, o ființă... vie
înconjurată de aceste obiecte
moarte,

dar totuși... vii
Căci pentru ea, toate aveau
suflet,
Dar nu aveau... Păcat !

Pe o fereastră... flori,
Și peste tot aproape, flori.
Da, flori — simbol al tinereții
Dar deodată — ah ! lumină
Lumină, orbitoare — închide
ochii.

Cînd îi deschide, la fel
lumină — deci nu e vis
E fericirea.

Același — O lumină plăcută
înconjoară totul.
Ființa mică meditează :
lucrurile sînt de acum moarte
In poală un teanc de
scrisori parfumate.
Le citește, pe rînd, cu atenție,
Apoi le sărută cu drag și
le pune deoparte...
Și așa pînă cînd !?
Ochelarii se odihnesc pe masă,
lîngă vaza cu flori.
Gîndurile o năpădesc...
„Un ris cristalin
Cîntec de leagăn — lumină”
— Tresare. Visul prea frumos
a luat sfîrșit.
Privește în jur. S-a înserat
Da, s-a înserat, apoi
se-nnoptează
Apoi...

IONESCU LELIEANA
elevă clasa a XI-a B

De ziua ta

Un mărtisor,
Un ghiocel,
O sărutare,
O sută de ani ca urare,
Măicuță, ție ție le dau
De ziua ta.

Un gest frumos,
O vorbă dulce
Rostită de un suflet curat,
Primește-le
De ziua ta.

Chiru Steliana — absolventă

Drum

Un drum obișnuit
Și, totuși, nu e drum :
E-un vis, o fericire,
e un crîmpei din viață
trăit cîndva
cu tine.
Acum e drum
Ca orice drum :
Uitat și părăsit,
plin de noroi
și praf.
Un drum
pe care merg și-acum,
Cu gîndul
La ce-a fost ieri,
La ce e azi,
La ce va fi...
Miine.

NAE GHEORGHE
elev clasa a XI-a C

Dă-mi fericirea

Ce-i fericirea, te-ntreb, primăvară?
Dă-mi-o, adu-mi-o tu, mîndră fecioară!
Adu-mi fericirea prin raza de soare,
Prin frunze ce crapă din mugur, răsare.
Dă-mi fericirea din cerul albastru,
Dă-mi-o din orice ființă și astru,
Din tot ce-i frumos azi pe lume,
Din oameni, din visele bune!
Dă-mi fericirea, tu primăvară,
Tu mîndră, aleasă fecioară!

DUBOȘARU MARIANA
elevă clasa a X-a C

Lirism primăvăratic primăverii

Azi prospețimea bîntuie-n oraș...
S-a dus natura statică de iarnă:
Un soare nou a răsărit trufaș.
Alb fondul lunii-n verde îl răstcarnă.

Vibrează de pași sprinteni trotuarul
Și, printre ei, ai mei se regăsesc.
Mai viu ca-n alte dăți mi-e ocularul
Prin care omul, tînăr îl privesc...

Vezi pretutindeni sensibilitatea
Materiei rigide pîn-acum.
Și-albastru mult ne colorează zarea.
Artistic vînt aleargă fără drum.

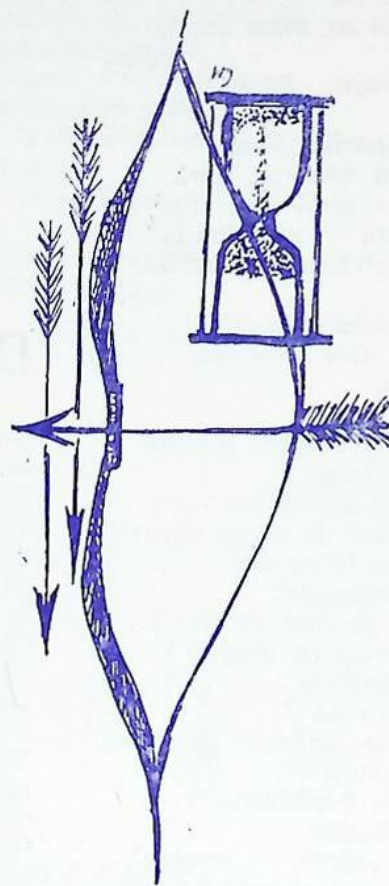
Tot fără drum alerg și eu spre tine
Ce te ascunzi de multe ori în mine.

IOVA GHEORGHE
absolvent

Întîiul poet

*Intîiul poet
Il aud citeodată cum caută lacrimi,
Cum caută numele ochilor
de mult alungați,
Cum caută fără să știe pe cine și ce.
Intîiul poet
Abia acum învață să plîngă*

BĂESCU ȘTEFAN

Argonauti

E prea departe presupusa oră
Pe care o căutăm în orice zi;
Noi am rămas înnebuniți la proră:
Vestul e Nord sau poate Miazăzi.
Noi am rămas cu arcu și săgeata
Și așteptăm tăcuți un zmeu.
E prea departe ora noastră, biata;
S-a rupt sau a murit un curcubeu.

BĂESCU ȘTEFAN

DIN ACTIVITATEA CERCURILOR ELEVILOR

The following is a list of the names of the persons who have been named in the above mentioned document, and who are now living in the United States of America, and who are known to the undersigned as being the persons who have been named in the above mentioned document, and who are known to the undersigned as being the persons who have been named in the above mentioned document.

THE ACTIVITIES OF THE CIRCULAR OF THE

The following is a list of the names of the persons who have been named in the above mentioned document, and who are now living in the United States of America, and who are known to the undersigned as being the persons who have been named in the above mentioned document, and who are known to the undersigned as being the persons who have been named in the above mentioned document.

The following is a list of the names of the persons who have been named in the above mentioned document, and who are now living in the United States of America, and who are known to the undersigned as being the persons who have been named in the above mentioned document, and who are known to the undersigned as being the persons who have been named in the above mentioned document.

O excursie de la Mizil la Berca

In cadrul activităților planificate de cercul de turism al liceului nostru, a fost și aceea de a se face o excursie de mică durată pe traseul Mizil — Buzău — Berca, avînd ca obiective cercetarea zonei subcarpatice cuprinse între Buzău și Mizil, precum și a „vulcanilor noroioși” situați la nord de comuna Berca.

Excursia a fost organizată pe data de 6 noiembrie, la ea participînd un număr de 43 de elevi. Apreciem aportul deosebit pe care l-a adus această excursie la îmbogățirea nivelului de cunoștințe al elevilor, la dezvoltarea spiritului lor de observație și la adîncirea sentimentului de dragoste pentru drumeție, pentru cunoașterea meleagurilor frumoase ale patriei noastre. Pe lângă faptul că la Buzău elevii au avut ocazia să cunoască cu lux de amănunte procesul tehnologic de la Fabrica de mase plastice din localitate, ei au observat și aspectul variat pe care îl prezintă regiunea subcarpatică din acest sector.

Deosebit de interesante au fost observațiile făcute asupra eroziunii torențiale de pe valea Buzăului sau din regiunea Dealul-Mare Istrița și măsurile luate pentru combaterea acestei eroziuni.

S-au făcut de asemenea observații asupra văii Buzăului, asupra teraselor sale și a felului de prezentare a albiei majore și minore.

Trecînd cu autocarul prin schela Berca, ne-am oprit în imediata vecinătate a Piclelor Mari din nordul comunei Berca. Cercetarea

vulcanilor noroioși de la Piclele Mari a fost de altfel obiectivul principal al excursiei noastre. Peisajul ce ni s-a prezentat în fața ochilor, după oboseala pricinuită de urcușul unei coaste de altitudine mijlocie, a fost dintre cele mai mărețe. Nu puțini au fost elevii care au comparat platoul arid, lipsit de viață, cu un peisaj lunar. Din loc în loc se înălțau din solul argilos conuri mici, ce dădeau impresia miniaturală de vulcani. Apa bolborosea în craterul micilor vulcani și, de multe ori, peste buza craterului, argila înmuiată, transformată în noroi, se prelingea asemenea unui mic șuvoi de lavă pe clina conului spre micile depresiuni ale platoului.

Apusul soarelui tomnatic, dealurile din jur îmbrăcate în arama frunzelor tîrzii, mirosul pămîntului argilos, liniștea înserării ce se lăsa, totul făcea ca acest peisaj, cu totul neobișnuit, nouă, să ne pară mirific. Imaginația elevilor a început să prindă viață și, din joacă sau poate chiar serios, asemănînd înfățișarea locurilor cu diferite fenomene de ei învățate, au început să pună diferite nume vulcanilor noroioși. Unele hazlii, altele pline de semnificație, aceste denumiri au stîrnit un entuziasm deosebit printre excursioniști. Cu multă părere de rău, grupul elevilor s-a despărțit de aceste locuri. In jurnalul de activitate al cercului de turism, excursia de la Berca rămîne ca o acțiune reușită, atît din punct de vedere instructiv, cît și educativ.

Prof. Popescu CRISTINA
Liceul Mizil

Geografie distractivă

Cercul de turism din cadrul liceului nostru, pentru a stimula interesul și pasiunea elevilor în vederea cunoașterii unor date, a evenimentelor și fenomenelor geografice instructive și interesante, publică prin intermediul revistei „Flacăra” rubrica de geografie distractivă. In cadrul acestei rubrici vor apărea întrebări, jocuri și exerciții geografice. Răspunsurile la acestea vor fi trimise redacției pînă la data de 30 ale lunii următoare datei apariției revistei.

Numele celor care dau soluții corecte, precum și răspunsurile acestora, vor fi publicate în numărul viitor al revistei.

Deschidem această rubrică cu următoarele întrebări:

1. Care sînt orașele de pe suprafața globului pămîntesc așezate pe linia ecuatorului?
2. In ce orașe ale lumii sînt construite metrouri?

3. Numiți primele cinci orașe din lume după numărul locuitorilor.

4. Care dintre orașele Europei este situat pe 118 insule? Cum se asigură legătura între aceste insule? Ce știți despre situația actuală și de perspectivă a acestui oraș?

5. Numiți un mare oraș — port din Asia, situat la aproape 700 km. depărtare de mare și cu toate acestea vasele mari circulă în voie până la el.

6. Care sînt oamenii maturi cu statura cea mai mică? Descrieți înfățișarea și ocupațiile lor și indicați locurile unde trăiesc.

7. Precizați care este raportul dintre populația urbană și cea rurală din țara noastră.

8. Care sînt orașele noi apărute pe harta R.S.R., ca urmare a politicii de industrializare socialistă?

9. Numiți orașele din țara noastră care în denumirea lor cuprind termenul de „tîrg”.

10. Numiți orașele din țara noastră care în denumirea lor cuprind termenul de „Baia” sau „Băile”. Pentru fiecare oraș indicați și județul în care este situat.

CERCUL DE TURISM

E V O C Ă R I

Ioachim Botez — scriitor și profesor

Cu puțin timp în urmă, la 13 iunie 1969, s-au împlinit 85 de ani de la nașterea scriitorului Ioachim Botez, fost profesor de limba franceză între anii 1932—1934 la Liceul Mizil.

Născut pe malul Bistricioarei, declară el: „a fost să văd lumina zilei într-o marți când oamenii îmbrobodiți la minte socotesc că ar fi trei ceasuri rele“. Tatăl său, feșter, adică șef de pădurari peste pădurile unui boier, avea să se stingă curînd din viață, copilul rămînînd numai în seama mamei sale, de la care, după cum mărturisește scriitorul, a moștenit „bruma de meșteșug“ în ticlirea slovei.

În urma unui incendiu, din care a scăpat ca prin minune, I. Botez părăsește meleagurile moldovenești și se stabilește cu familia la București. Despre începuturile sale literare își amintește de pe vremea, cînd, școlar fiind, a realizat o compunere literară foarte frumoasă pe care învățătorul i-a notat-o cu 10, iar de atunci colegii l-au numit „prozatorul clasei“. Această înclinație către ale scrisului

il va face ca în anii următori să colaboreze la diferite reviste literare, printre care și la „Foaia populară“, cu versuri. Infruntînd cu îndrăjire greutățile materiale ce i s-au ridicat în față, Ioachim Botez ajunge la un moment dat învățător în județul Ilfov la Ciorogîrla și, nu peste multă vreme, avea să obțină licența de profesor de limba franceză. Afirmarea sa ca scriitor se face în 1935 cu volumul „Însemnările unui belfer“ căruia i-a urmat începînd cu 1953 alte scrieri ca: „Schite și însemnări din școala de ieri și de azi“. Așa după cum am amintit mai sus, Ioachim Botez a fost profesor al liceului din Mizil timp de doi ani, pentru obiectul limba franceză. În această scurtă ședere la Mizil, pe baza inspecțiilor de specialitate făcute de organele în măsură, Ioachim Botez a obținut definitivatul în învățămînt. Despre contactul cu Mizilul autorul vorbește în mai multe din scrierile sale, de consemnat merită să fie faptul că el de la început s-a confundat cu locuitorii acestui oraș și, prin munca și comportarea sa, s-a străduit să contribuie la lămurirea mizilenilor. Ioachim

Botez a imortalizat în scrierile sale și existența liceului din Mizil, atît prin înfățișarea acestuia, cît și prin realizarea lui. Pentru noi cei de astăzi, schițele sale au darul să rememoreze situații de mult apuse, sau, generației tinere, să-i prezinte priveliști pe care ea se bucură că nu le-a cunoscut.

Constatăm cu satisfacție, credem, spre deosebire de Ioachim Botez, că majoritatea intelectualilor orașului nostru de azi provin din rîndurile cetățenilor săi, că printre cele aproape 100 de cadre didactice sînt și fiii ai orașului, că acești „belferi“ care predau la peste 1000 de elevi de liceu și peste 1500 copii din grădinițe și școala generală, sînt pe drept cuvînt belferi prin condițiile materiale ce li s-au realizat și în care ei lucrează. Pentru acest fapt ei nu lasă să întîrzie prea mult bunele rezultate pe care partidul și statul nostru le așteaptă din partea lor în munca de instrucție și educație a tinerei generații.

Prof. DRAJNEANU CONSTANTIN
Liceul Mizil

George Ranetti

Poet și prozator, umorist și dramaturg, publicist înzestrat cu o vervă și ascuțime a ironiei puțin obișnuită, George Ranetti este un nume care a învins vremea și a rămas în istoria literaturii noastre.

S-a născut la Mizil în anul 1875, la 19 octombrie. Treizeci și trei de ani mai tîrziu, în articolul „Spovedanie intimă“ semnat cu pseudonimul Jorj de la Mizil, Ranetti nota cu duioșie despre orașul său natal: „Sărmanul Mizil, așa pe nedrept lovit de discreditul zeflemelor legendare ale obștei!... Pentru mine constituiesc cea mai mare injustiție a secolului ponosurile ridicole ce se pun în sarcina bieteii urbe natale sub al cărei cer, așa de minuscul că-ți dă mai mult impresia unui decor de teatru decît al unui cer natural, am încercat întîile și cele mai curate bucurii și dureri“.

A urmat liceul la Ploiești, absolvindu-l în anul 1892.

Tot în articolul „Spovedanie intimă“ amintește că, pe cînd era elev, visa să ajungă ofițer de marină sau pirat, să călătorească pe oceanele lumii. „Gustul meu de a mă face marinar — scrie Ranetti — luase proporțiile unei idei fixe, de cînd un coleg de școală, care era în pensiune cu mine la aceeași familie din Ploiești, unde mi-am făcut liceul, își întrerupsese studiile și plecase la Livorno la școala navală“.

A început să scrie din clasa a VII-a de liceu la „Adevărul literar“. A reeditat din 1899, împreună cu Anton Bacalbașa revista „Moș Teacă“, a colaborat la „Moftul român“ al lui I.L. Caragiale, la „Epoca“ și la alte publicații ale vremii. În perioada 1901—1904 a scos revista umoristică „Zeflemeaua“.

Opera scriitoricească este destul de variată ca tematică și gen. A scris poezii umoristice — unele cu un pronunțat caracter de pamflet — a contribuit la îmbogățirea epigramei în literatura noastră, a scris două comedii în versuri, iar în proză schițe, și romane. În 1899 publică primul său volum de poezii intitulat „De inimă albastră“ semnat cu pseudonimul Dom'Paladu, după care urmează: „Strofe și apostrofe“ (1900), „Ahturi și ofuri“ (1901), „Eu rîd, tu rîzi, el rîde“ (1903), „Franțuzomania“ (1904), „Faronel et compania“ (1905), „Fabule“ (1907), și „Poezii“ (1924). Proza lui Ranetti este cuprinsă în volumele de schițe intitulate „Schițe vesele“ (1909) și „Matache Pisălog“ (1914), precum și în romanele „Domnișoara Miau“ (1926) și „Madam Strakinidy“ (1928).

Se adaugă comedia „Romeo și Julietta la Mizil”, reprezentată în 1906 la Grădina Blanduziei din București și publicată în volum în 1907 împreună cu comedia tragică „Săracu’Dumitrescu”. De precizat că în comedia „Romeo și Julietta la Mizil” autorul înfierează politicianismul și corupția slujbașilor de altă dată, comedia neavînd nimic jignitor la adresa Mizilului sau a locuitorilor săi. Mai mult, părinții celor doi îndrăgostiți — Mișu și Veta adică Romeo și Julietta — renunță la convingerile lor politice tocmai pentru a înlătura singurul obstacol din calea căsătoriei copiilor lor.

G. Ranetti rămîne în literatură prin umorul său, prin ascutimea ironiei dusă pînă la sarcasm și prin acele poezii militante prin care a biciuit, fără cruțare, racilele unei societăți putrede, incapabile să rezolve problemele majore pe care viața în mersul spre progres i le impune. Este vorba despre cel care, deși nu s-a ridicat la valoarea lui Caragiale sau Bacalbașa, totuși i-a continuat

ținînd la stîlpul infamiei prostia, snobismul invidia impostura celor ce jefuiau masele populare.

În spatele risului, al umorului, se ascunde de obicei o mare durere și putem spune azi că risul lui Ranetti — umorul lui — în cea mai mare parte a operei sale, nu a fost decît o tragică manifestare a durerii unui om cu simțirea curată. Despre situația artistului de altă dată, Ranetti a scris în poeziile „Unui poet agricultor”, „Găina și ciocirlia”, „Cum trăiesc poezii la noi” și articolul „Cămilele lui Mau-passant”.

G. Ranetti dă glas revoltei sale împotriva guvernanților, care erau lipsiți de interes față de problema țărănească, în articolele sale „Capacele cutiilor de chibrițe” și „Mesa- giul meu”.

G. Ranetti a criticat și armata vremii, temă frecventă în paginile revistei „Moș Teacă” a lui Bacalbașa.

În concluzie, G. Ranetti a fost, în primul rînd umorist, dar în aceeași

măsură a fost un poet al celor mulți și asupriți, revoltat împotriva nedreptății sociale, a comediei politice jucate de partidele de altădată ce se succedau la conducerea țării și se întreceau în jefuirea bogățiilor ei. Azi, cînd libertatea s-a instăpînit pentru totdeauna pe plaiurile României Socialiste, cînd sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Român clădim fericirea noastră și a generațiilor viitoare, poezia și publicistica incisivă a lui Ranetti ne ajută să înțelegem mai bine cum au trăit înaintașii noștri și să primim de pe schelele înalte ale socialismului, cu un zîmbet disprețuitor, spre tagma Cațavencilor, a Farfurizilor și Trahanachilor, tagma politicianilor de altă dată, arsă cu fierul roșu de versul plin de subtil sarcasm al celui ce a fost și rămîne un fiu de seamă al Mizilului, al Prahovei, al țării întregi.

Prof. VULPESCU MIHAI
Comitetul de Artă și Cultură al
Județului Prahova

Grigore Tocilescu

În timp ce toamna lui 1909 își întindea rcaadele anului întreg, Grigore Tocilescu, ajuns pe patul de suferință, răpus de necrutăcarea boală de inimă, își cîntărea rodul vieții sale, năzuia încă multe să îndeplinească. Minții iscoditoare, învățatului căruia osteneala căutării nu îi păruse niciodată grea, învățatului căruia eforturile și uzura cercetărilor nu i-au creat niciodată autconservare, șederea la pat impusă de medici i s-a părut de-a dreptul copleșitoare. În cîteva zile muri, în seara zilei de 17 septembrie 1909 — retezîndu-i-se ultima lună prin care istoricul, originar din Mizil, ar fi înmănuncheat 59 de ani, căci era născut la 26 octombrie 1850.

Profesor de istorie antică, epigrafie și arheologie la Facultatea de litere din București, vicepreședinte al Academiei Române și al Societății Geografia Română, director al Muzeului Național de Antichități, secretar general al Societății Istorice Române, director și editor al multor publicații arheologice și istorice, parlamentar și popularizator de știință prin Atheneul Român, în tinerețe chiar și poet, pînă în ultima clipă a vieții cercetător al istoriei neamului românesc, iată manifestările unei munci neobosite. Descinzînd dintr-o familie de boiernași, pe mica lor proprietate din Fefeiei unde văzuse lumina zilei, Grigore Tocilescu aparținea burgheziei în ascensiune cu tendințele ei progresiste. Noi prețuim opera lui pentru tot ce are mai progresist: contribuția la dezvoltarea științei istorice românești, explorările arheologice, contribuțiile la epigrafia greco-romană, organizarea Muzeului Național al Antichității, orientarea pozitivist-criticistă dată cercetării istoriei naționale, îmbogățindu-i sfera cu cunoașterea trecutului multimilenar al strămoșilor geto-daci.

Absolvind clasele primare la Ploiești și apoi Liceul Sf. Sava din București, tînărul cu spirit vioi, pătruns de iubire pentru trecutul strămoșesc, s-a înscris în 1868 la Universitate ca student al Facultăților de drept și litere, secția istorie. De la început și-a dovedit însușirile intelectuale de om de știință, desfășurînd și o activitate culturală. Profesorul său Bogdan Petriceicu Hașdeu îl stimulează drept colaborator. Personalitatea lui se definește atunci cînd prezintă într-o lucrare figura voievodului Mihai Viteazul, sau pe cea a lui Nicolae Bălcescu. Cu teza dezbaterii legăturilor dintre dreptul roman și dreptul român își ia licența în 1874. În 1875 e trimis la Praga și Viena pentru a se perfecționa în studiul istoriei și al paleologiei. După doi ani de muncă istevitoare își dă doctoratul cu un subiect pentru care Societatea Academică Română a instituit premiul „Dacia străveche”: „Dacia înainte de romani”, publicat în 1880. În 1881 e numit profesor de istorie antică la Universitatea din București și director al Muzeului Național de Antichități, instituții ce vor beneficia de activitatea tînărului savant. O parte din timp și-l consacră preocupărilor de istorie medievală, întemeiază și conduce reviste ca: „Tinerimea Română”. A fost unul din cei trei redactori ai Marelui dicționar geografic al României și inspector general al învățămîntului între 1885—1890. Cercetările arheologice și epigrafice le începe în Dobrogea, unde descoperă vestigii la Iglița, Măcin și Hirșova. În 1882 începe opera sa capitală de cercetător al antichității romane, întreprinde săpături la Adamclisi în ruinele monumentului de calcar și marmură semnalat încă de la începutul secolului al XIX-lea. El dezvoltă importanța monumentului lui Traian. E primul care arată adevăratul caracter al monumentului votiv, aflînd

textele anticilor care menționează denu-
mirea de Tropaeum Traiani. Volumul apare la
Viena în anul 1895. Pentru aceasta Societatea
Arheologică din Paris îi acordă medalia de aur,
Congresul epigrafiștilor germani îi decernează
premiul de onoare. E ales membru al Societă-
ților arheologice din Bruxelles, Roma, Atena,
Moscova și Odesa al Societății Istorice din
Paris. Toate acestea nu l-au făcut să uite
meleagurile Mizilului și Prahovei. În 1888 face
săpături la Draja de Sus. În 1890 începe
cercetarea valului de pământ „Brazda lui
Novac” care se întinde de la Turnu-Severin la
Mizil. Vizitându-și prietenii, cercetează și teri-
toriul comunelor Vadul-Săpat, Valea-Scheii,
Șarînga, Pietroasele. În ultimii ani se întoarce
iar la Adamclisi voind să pregătească în cola-

borare cu doi arheologi vienezi o lucrare
definitivă.

Din cauza suprasolicității începe să dea
semne de oboseală, dar e prezent, la datorie pe
șantier, „bătut de vânturi și ploii” — cum el în-
suși scrie unui prieten înainte de moarte. În
toate cercetările de el făcute au fost aduse com-
pletări sau au fost relevate alte opinii. Ceea ce
nu a putut atinge scurgerea vremii este dăruirea
totală, munca perseverentă pentru țara ce avea
nevoie de afirmare și pe tărîm științific. De
toate aceste activități ale lui Grigore Tocilescu,
sînt mîndri locuitorii Mizilului, oraș care a mai
dăruit țării și alte remarcabile personalități.

prof. dr. VICTOR TEODORESCU
Comitetul de artă și cultură Jud. Prahova

George Brătianu

Mizilul a dat țării, din vechi tim-
puri și pînă în zilele noastre, o
seamă de oameni iluștri: învățați,
scriitori, artiști etc.

Numele unora dintre aceștia ne
sînt cunoscute, ba chiar cunoaștem
și cite ceva din opera lor, dar nu
știm că obîrșia lor este mizileană.

Unul dintre aceștia este și George
Brătianu, care se naște la Mizil în
anul 1855.

George Brătianu, celebru cîntăreț
de operă, și-a făcut studiile muzica-
le la Conservatorul din București pe
care-l termină, în mod strălucit, în
anul 1874, la vîrsta de 19 ani. În
același an este angajat la unul
dintre cele mai mari teatre muzi-
cale din lume, la Scala din Milano.
Este primul cîntăreț român care a
fost angajat la acest teatru, la
care mai tîrziu au mai cîntat și alți
cîntăreți români, printre care și
celebra soprană Hariclea Darclee.

Cu vocea sa caldă de bas, George
Brătianu a delectat publicul mila-
nez timp de nouă ani, bucurîndu-se
de succese remarcabile și de sim-
patia iubitorilor de muzică.

Cu toate acestea, dorul de patrie,
datoria de bun român îl fac să
părăsească scena Scalei și să revină
în patrie în anul 1883 fiind angajat
ca profesor de canto la Conserva-
torul din București, unde își aduce
aportul la formarea de noi genera-
ții de cîntăreți celebri.

George Brătianu a trăit în vre-
murile cînd muzica cultă româ-
nească începuse să înmugurească,

cînd muzicienii români luptau din
greu pentru triumful acestei muzici,
pentru crearea de așezăminte spe-
cifice acestei arte.

Printre realizările de mare însem-
nătate ale generației sale enume-
răm:

— 1868 — Înființarea Societății
„Filarmonica Română” și primul
concert al acesteia.

— 1888 — Inaugurarea Atheneu-
lui Român.

— 1895 — Prima reprezentație de
operă în limba română

— 1895 — Primul mare ansamblu
care dă un concert la Atheneu și
este condus de G. Brătianu.

Pe acest fiu al Mizilului îl mai
întîlnim activînd și ca profesor de
muzică la Liceul Gheorghe Lazăr și
Seminarul Nifon din București.

Dar nu numai la atîta s-a limitat
activitatea lui G. Brătianu. El a dat
la iveală o seamă de lucrări didac-
tice foarte valoroase și utile pentru
vremea sa cum ar fi:

— Curs teoretic practic de muzică
vocală.

— Exerciții practice și studii me-
lodice în 3 volume.

— Manuale de muzică.

De asemenea a compus cîntece
patriotice ca: „Domnul Tudor”,
„Vivandiera” și altele precum și
cîteva romanțe foarte îndrăgite în
vremea sa.

Urmînd exemplul unor iluștri con-
temporani, începe și el să compună
o operetă „Izbînda dragostei” pe
care n-a apucat s-o termine, deoa-
rece în anul 1905, la vîrsta de 50 de

ani, firul vieții i se rupe brusc.

Viața și opera lui G. Brătianu a
fost aceea a unui cîntăreț talentat,
a unui profesor conștiincios și mai
presus de toate a unui artist, a unui
creator al cărui suflet vibra puter-
nic de dragostea pentru comorile
artistice ale poporului, de dragostea
de patrie.

Fiul său, Ionel G. Brătianu — nu
este mizilean prin naștere, deoarece
s-a născut la București în anul
1885. Studiile și le face tot la Con-
servatorul din București și se dedi-
că carierei didactice funcționînd ca
profesor de muzică la Seminarul
Nifon și liceul Gh. Șincai din Bucu-
rești.

De la început el se afirmă ca un
eminent pedagog și ca un foarte
talentat compozitor.

Iată cîteva din compozițiile sale:

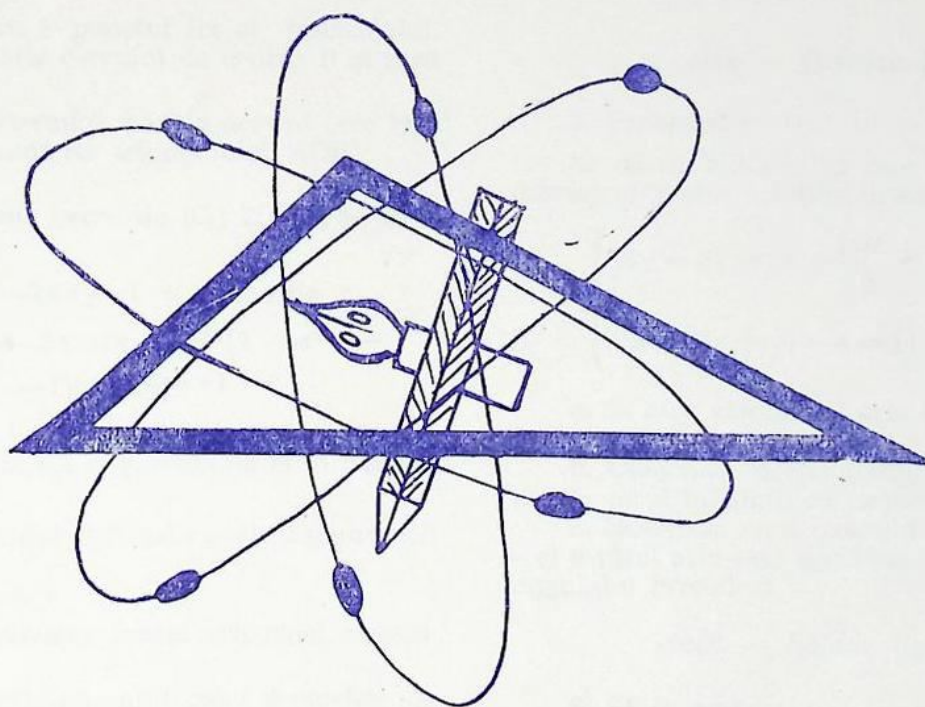
Termină opereta începută de tatăl
său „Izbînda dragostei” Compune
operetele „Dora”, „Sfîrșitul pămîn-
tului”, „Dragostea Corinei”, și o
operetă studentească „Ciobanul”.
Dar opera cea mai valoroasă a lui
Ionel Gh. Brătianu rămîne cîntecul
coral. Dintre acestea enumerăm:
„Pui de lei”, „Imnul eroilor”, „Păs-
torul”, „Noapte de vară”, „Cîntec
de leagăn”.

Acestea sînt numai cîteva din
compozițiile celui care a îndrăgit
această nobilă artă a cîntecului și
s-a dăruit ei din plin.

Prof. LISAGURSCHI VASILE
Liceul Mizil

SĂ REZOLVĂM PROBLEME

PAGINA ȘTIINȚIFICĂ

SĂ REZOLVĂM PROBLEME

1. Se dau punctele $A(4,0)$ $B(0,3)$ și un sistem de axe ortogonale XOY . Să se afle :

a. ecuațiile laturilor triunghiului MGN , unde M, G , și N sint respectiv mijloacele laturilor OB , AB și OA ale triunghiului AOB ; centrul de greutate și aria triunghiului MGN .

b. ecuația cercului circumscris triunghiului AOB' unde B' este simetricul lui B față de OY precizîndu-se poziția dreptei pe care este situat centrul acestui cerc.

c. să se scrie ecuația fascicolului de drepte care are ca drepte de bază $(D) 3x+2y-12=0$ și dreapta (AB) .

d. notînd cu P punctul fix al fascicolului, să se scrie ecuația cercului de centru P și rază PB .

e. să se determine poziția acestui cerc față de cercul circumscris triunghiului AOB' .

2. Fiind date cercurile $(C_1) 2(x^2+y^2)-2x-4=0$;

$(C_2) x^2+y^2-2x+y=0$ și o funcție

$$f(x) = [\cos. 2x \sin. 2x + (2 \cos^2 x - 1) \operatorname{tg}. 2x]^{2x+1}$$

a. a cărei limită în punctul $x=0$ reprezintă abscisa unui punct fix A și derivata ei în punctul

$x = \frac{\pi}{2}$ reprezintă ordonata aceluiași punct A

din plan. Se cere :

a. să se găsească cercul ortogonal cercurilor C_1 și C_2 .

b. să se scrie ecuația locului geometric al punctelor care au aceeași putere față de cercul C_1 și C_2 , determinîndu-se și punctele lor de intersecție.

c. să se determine ecuația fascicolului de cercuri care are drept cercuri de bază cercurile C_1 și C_2 , punctul fix al fascicolului și ecuația cercului ce face parte din fascicol și trece prin punctul A .

d. să se calculeze distanța de la punctul A la linia centrelor celor două cercuri.

În calcule se va lua valoarea lui $e=2,7$.

Enache Georgeta — absolventă

3. Să se simplifice următoarele fracții :

$$\frac{x^3 + 7x^2 + 16x + 12}{x + 5x + 6} \text{ și } \frac{x^2 + 3x^3 - xy^3 - 3y^3}{x^2 + 3x - xy - 3y}$$

b. rezultatul simplificării primei fracții il, egalăm cu 1, iar al celei de a doua cu 7. Se obțin astfel 2 ecuații. Valoarea lui x din prima ecuație se înlocuiește în a doua.

Să se afle valoarea lui y .

elevă — Macovei Rodica cl. XI A

4. Să se raționalizeze numitorul fracției :

$$\frac{1}{1 + 3\sqrt[3]{b} + 2\sqrt[3]{b^2}} \quad b \neq 0$$

elev — Popescu Nicolae cl. IX C

5. Problemă :

Se dă un cilindru în care înălțimea x și diametrul y sint soluțiile următorului sistem :

$$\begin{cases} 8y - 5x = 5x + \left[\frac{5x}{2} - (y - 9,5) \right] \\ 3 - 2(x + y) - 4 = 11 + \frac{y}{4} - 8x \end{cases}$$

a. Se cere volumul și aria totală a cilindru-
lui

b. Diagonala dreptunghiului care prin ro-
tire în jurul înălțimii dă naștere la un cilindru.

c. Ipotenuza unui triunghi dreptunghic iso-
scel a cărei arie este egală cu din aria drept-
unghiului precedent.

elevă — Bălașa Mariana cl. IX-a C

6. Să se arate că :

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{2\sqrt{n}}{n^2} \sum_{k=1}^n \sqrt{\frac{(2n+k-1)(2n-k+1)}{n}} \right) = \frac{2\pi + 3\sqrt{3}}{3}$$

elevă — Vlădăreanu Doina cl. XII C

7. La un examen sint admiși 85% din can-
didați. Care este probabilitatea ca dintr-o grupă
de 4 candidați să fie admiși :

a. unul și numai unul

b. cel puțin doi candidați

c. toți cei patru candidați

elevă — Vlădăreanu Doina cl. XII C

9. Un elev taie dintr-un ziar literele cuvîntului TELEENCICLOPEDIIE și le introduce într-un săculeț după care extrage 5 litere decdată. Care este probabilitatea ca să apară cel puțin 4 litere E?

elevă — Vasilescu Steliana cl. XII. C

10. Se dă o progresie aritmetică în care se cunosc: al doilea termen egal cu 10 și penultimul termen egal cu 100. Să se calculeze suma acestei progresii, rația ei, primul și ultimul termen știind că numărul termenilor progresiei este 21.

elevă — Vasilescu Steliana cl. XII. C

1. Se consideră trapezul dreptunghic ABCD a cărui bază mare și bază mică sînt egale cu x și y (x și y sînt soluțiile sistemului):

$$\begin{cases} x + 4[2y - (x - 5)] = 36 \\ 7\left[\frac{1}{5}(2x + y) - \frac{1}{5}y\right] - 4x = 10 \end{cases}$$

iar înălțimea este egală cu $\frac{1}{4}$ din baza mare

Știind că trapezul se rotește în jurul laturii AD, să se afle:

- aria laterală și totală a corpului astfel format,
- volumul corpului
- aria figurii formate prin secționarea trunchiului de con cu un plan ce are ca baze, diametrele bazelor trunchiului de con,
- diagonala planului de secțiune.

elevă — Condurățeanu Petruța cl. IX C.

1. Se dă un con circular drept cu generatoarea de 5 cm. și raza bazei de 3 cm. La distanța de $\frac{1}{4}$ din înălțime față de vîrf se secționează cu un plan paralel cu baza. Să se afle: volumul părții rămase prin înlăturarea conului obținut prin secționare și a cilindrului care are ca bază superioară secțiunea în con, iar baza inferioară aparținînd planului de bază al conului dat.

elev — Boiangiu Marian
cl. IX-a B

2. Să se rezolve sistemul:

$$\begin{cases} \sqrt[5]{\frac{x^2}{y^2}} + \sqrt[5]{\frac{y}{x}} = \frac{9}{4} \\ xy^2 = 64 \end{cases}$$

Popescu Vasile
absolvent

3. Să se aducă la forma cea mai simplă expresia:

$$\frac{a^2 + 1 - 2a + b^2 - 2ab + 2b}{(a - b)^2 - 1} \cdot \frac{ab(a - b)}{a^2 - a - 2ab + b + b^2}$$

elevă — Vlădăreanu Doina cl. XII C

4. Să se simplifice următoarea expresie:

$$E = \frac{a(2a^2 - 1) - a^2(b + a) + a - b^2(b - 2a) - b(ab - 1) - b}{(a^4 + b^4) - ab(a^2 + b^2) + 2a^2b^2}$$

elevă — Vlădăreanu Doina cl. XII C

5. Intr-un triunghi înscris în cerc,

arcu BC = 116° , iar înălțimea BD = $\frac{3}{4}$ din

AC. Să se afle arcele de cerc AB și AC știind că BD + AC = 42 cm.

elevă — Vasilescu Steliana cl. XII. C

6. Ariile a două loturi se raportează una la cealaltă ca 7:3. Diferența dintre ariile celor două loturi este egală cu aria laterală a unei prisme cu baza în formă de trapez dreptunghic. Bazele trapezului, sînt de 10 și 16 m., iar înălțimea lui de 8 m.

Să se calculeze ariile loturilor știind că înălțimea prismei este de 15 m.

elevă — Vlădăreanu Doina cl. XII C

7. Să se afle valoarea numerică a expresiei:

$$E = 2 + \sqrt{\frac{1+x}{1-x}} - \sqrt{\frac{1-x}{1+x}} \text{ pentru } x = \sqrt{0,33(6)} : \frac{1}{2}$$

elevă — Vasilescu Steliana cl. XII. C

8. Se dă trinomial de gradul II.

$$g(x) = (m + 1)x^2 - 4mx + (m + 6)$$

unde m este un parametru real.

a. să se afle valorile lui m , pentru care $g(x) \geq 0$ este un pătrat perfect.

b. să se discute natura rădăcinilor trinomialului cînd m ia toate valorile reale,

c. să se afle valorile lui m , pentru care $g(x) = 0$

d. să se afle valcritele lui m , pentru care $g(x) > 0$ pentru orice x .

Enache Georgeta
absolventă

9. Se dă expresia :

$$\frac{-2(\sqrt{a} - \sqrt{b}) - 1}{4a + 4b + 1 - 4(\sqrt{a} - \sqrt{b}) - 6\sqrt{ab}} - \frac{1}{1 - 2(\sqrt{a} - \sqrt{b})}$$

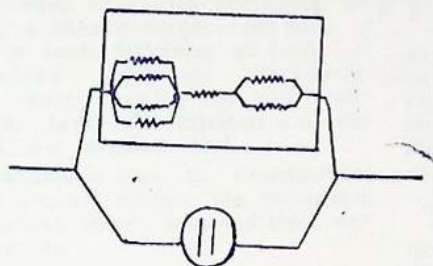
- a. să se aducă la forma cea mai simplă
b. să se afle valoarea numerică pentru :

$$a=b=\sqrt{\frac{1}{8}}$$

Intr-un vas se introduce un amestec de apă și gheață aflat la 10°C. Amestecul cu masa de 3 kg. trebuie adus la 80°C. folosindu-se șase rezistente a 2 Ω legate astfel : primele patru în paralel (la un capăt), celelalte două tot în paralel la celălalt capăt, unite printr-o altă rezistență de 4 Ω Cunoscându-se tensiunea de 220 V. să se afle timpul necesar.

In paralel cu vasul se leagă un alt vas în care se face electroliza unei soluții Cu SO₄ cu rezistența totală de 11 Ω Știind că funcționează 2 ore și A=64 să se afle masa de cupru depusă (Cs=2090 J/kg. grad, Ce=4180 J kg.grad. Lt=334° 10³J/kg.)

Dragomir Mihai
cl. XI-a A

1. Un circuit cu rezistența exterioară R=10 Ω dată de :0 rezistență R₁=60 Ω de un solenoid cu 100 spire și un voltmetru, legate în paralel, este alimentat de un generator. Știind că generatorul are t.e.m. de 195 V, rezistență interioară de 0,8 ohmi, iar suma rezistențelor solenoidului și voltametruului este de 54 ohmi să se afle :

a. intensitățile curenților din cele trei ramuri.

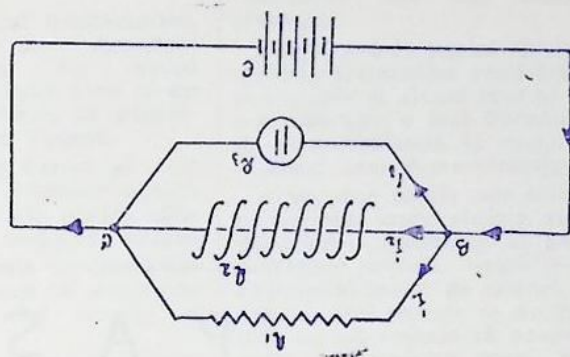
b. cantitatea de căldură ce este degajată în timp de o oră la trecerea curentului prin rezistența R₁ ;

c. cantitatea de cupru depusă la catodul voltametruului la electroliza unei soluții de CuSO₄ în același timp, dacă masa atomică a cuprului este de 63,3.

d. Intensitatea cimpului magnetic creat în jurul solenoidului, a cărui lungime este de 6,28 cm.

e. Inducția magnetică, permeabilitatea mediului fiind 500.

elevă Macovei Rodica
cl. XI-a A

2. La trecerea unui curent electric printr-o rezistență se degajă 1,0125 MJ în 16 $\frac{2}{3}$ minute

Să se calculeze tensiunea de la bornele rezistenței, intensitatea curentului și puterea degajată de rezistență știind că valoarea ei este de 5 ori mai mare decât rezistența echivalentă a circuitului de mai jos. Cît costă energia consumată de rezistență în acest timp dacă 1 kw h costă 0,30 lei.

Ioan Laurențiu
elev clasa a XI-a A

P A S I U N I

Pasiunea—succesul în viață

Sub scutul pasiunii s-au comis imprudente greșeli politice, dar pasiunile au fost seva hrănitoare a acțiunilor oamenilor, animatorul constructorilor unor noi idealuri, a unor noi societăți.

Dragostea pentru om, pentru omul necăjit, exploatat a făcut pe ginditori și mai ales pe cei marxiști să cerceteze cu pasiune societatea, să găsească căi pentru construirea societăți ideale, libere.

Faptele demonstrează că munca pasionată a fost răsplătită.

Tabloul pe care-l înfățișează azi România românilor și altor popoare grăiește prin el însuși.

Pasiunea adevărată presupune un ideal, o idee generoasă pe care o afli, o cauți îndelung și cînd ai descoperit simburile de adevăr, cînd capeți convingerea că-i realizabilă, lupți din răspuțeri s-o realizezi, s-o înfrumusețezi.

Pasiunea a dus la descoperirea unor sensuri majore ale existenței, la crearea unor personalități excepționale.

N-aș putea să nu pomenesc numele unuia dintre cele mai singulare genii ale picturii, flamandul Vincent Van Gogh. Ar fi ajuns Van Gogh, pictorul în fața tablourilor căruia te simți cuprins de extaz, fără pasiune?

Ar fi fost posibilă oare reliefaarea acestei personalități la o vîrstă la care alții se simt sfîrșiți, la o vîrstă la care alții au spus tot ce au de spus (cazul Rimbaud mult mai tînăr) fără pasiune?

La peste 20 de ani Van Gogh începe să învețe. Piedicile sînt enorme, încurajări aproape nu există.

Dar credința lui nestrămutată, pasiunea, îl vor duce ascendent spre măiestrie și nu există galerie de artă în lume care să nu considere o mare cinste că adăpostește un tablou a lui Vincent.

Pasiunea te duce uneori pe căi întortoachiace care trebuie să pipăie cu atenție și asiduitate pentru aflarea căii necesare scopului propus.

Elevii, prin situația lor excepțională, sînt cei chemați să și-o apropie, să și-o facă apoi tovarăș al unei existențe.

Cînd zicem situație excepțională avem în vedere mai multe motive, — unul se referă la contactul elevilor cu o mare cantitate de cunoștințe, la formarea preocupărilor elevilor, la cuprinderea acestor cunoștințe, la formarea unui orizont complex și sudat.

— altul se referă la stabilirea preferințelor, la particularitatea concepțiilor, a preocupărilor.

Evident expunerea de motive poate fi practică aproape nelimitată, sau cel puțin în permanent posibilă la adăugiri sau retușări, dar, dacă ar fi numai astea două, ar trebui să facem loc neapărat pasiunii ca un motor, dacă nu chiar regulator al acțiunilor noastre, în veșnica luptă pentru titlul de om folositor societății noi, poporului din care facem parte, în lupta pentru reinnoirea și îndeplinirea noastră.

Istoria literară oferă amatorului nenumărate exemple care vorbesc despre pasiune, despre rolul ei în resorturile cele mai intime ale existenței.

Istoria posedă pagini splendide ce iradiază frumusețea realizărilor, rod al pasiunii, și atunci cînd se impune o comparație o faci bucuros dacă îți dă posibilitatea să exclami:

„Quod erat demonstrandum“.

Acum cînd școala este înconjurată de cea mai mare atenție, cînd conducătorul statului și al partidului oamenilor muncii, spune — școala principalul factor de cultură și civilizație, mai trebuie să ne întrebăm oare ce rol trebuie să ocupe pasiunea în gîndirea unui elev, a noastră, a tuturor?

Acum, cînd țara are nevoie de specialiști pregătiți la cel mai înalt nivel, cînd țara e angajată într-o luptă fără precedent prin amploarea și țelurile ei, acum cînd trebuie mai mult ca oricînd ca fiecare să contribuie cu o părticică la construirea unor obiective epocale, munca tenace, pasionată trebuie să fie fundamentul gîndirii și faptei. În sfîrșit, acum, cînd cadrele didactice cu pregătire superioară, veșnic preocupate de îmbunătățirea stilului lor de muncă, muncesc cu pasiune pentru pregătirea elevilor, se impune ca și aceștia să răspundă prin eforturi tot mai laborioase, prin pasiune.

Prof. ZECHERU CONSTANTIN
Liceul Mizil

Rivalii motorului Wankel—motorul Kauertz

Pe lîngă automobilele cu care ne-am obișnuit și care sînt dotate cu motor clasic, au apărut de curînd automobile cu motoare noi, de o concepție cu totul nouă. Oare aceste noi motoare vor înlocui pe cele clasice, și omul va avea un automobil mai simplu și mai silențios? Sînt argumente pro și contra, de care nu ne vom ocupa aici.

Printre noii adversari ai motorului clasic, sînt și motoarele cu piston rotativ. Acum aproape două decenii, un inginer german J. Wankel, reușește după foarte multe încercări, să atragă atenția asupra motorului său unei firme din R.F.G., N.S.U. căci despre ea e vorba — îi pune la dispoziție tot de ce are nevoie și după zece ani apare primul motor rotativ. Desigur pre-

zenta multe imperfecțiuni, însă a fost neconținut obiectul îmbunătățirilor părintelui său și azi e fabricat în 16 mari uzine ale lumii. Despre motorul Wankel s-a scris și se va mai scrie mult pentru că pare triumful și minunea zilelor noastre. Dar Wankel-ul are și mulți rivali, care-și proclamă avantajele, dar nu au avut tot așa de mult noroc. La aceste rude „mai sărace“ mă voi referi în cele ce urmează.

Se știe că prin înzestrarea cu fante (admisie, evacuare) și cu bujii orice pompă se poate transforma în motor: o pompă cu pistoane în motor clasic, o pompă centrifugă într-o turbină cu gaze, iar o pompă cu palete într-un motor rotativ. Se deosebesc patru categorii de motoare:

a). motoare cu acțiune în foarfecă, cu pistoane sau palete (Kauertz, Tschudi, Virmel).

b). motoare cu rotor excentric (Wankel, Sima, Rotom, Isuzu).

c). motoare cu mai multe rotoare (Walter, Scheffel, Walley)

d). motoare cu bloc rotativ (Merker, Porsche, Selwood).

La puteri comparabile, motoarele rotative sînt mai ușoare și mai mici decît cele clasice, au mai puține piese, în special piese mobile, și sînt mai ieftine. Inginerul elvețian Tschudi, actualmente la New-York, a început să lucreze din 1927 la motorul său, căruia i-a adus îmbunătățiri an de an reușind o etanșare mai bună ca la Wankel. Motorul Kauertz va fi curînd produs în licență în Republica Sud-Africană, iar motorul Virmel (inventator Melvin Rolfsmeier) realizează cu numai 320 cm³, 300 c.p. la 3800 rot/min. Dezavantajul acestor două tipuri constă în forțele mari de inerție produse la seturile de palete și transmise articulațiilor, care par a fi destul de firave. Prima mașină rotativă excentrică cunoscută a fost realizată de Agostino Ramelli (1588-Italia) și era de fapt o pompă de apă. I-a urmat motorul cu aburi al scoțianului James Watt 1759. Pe baza pompei Ramelli s-au construit modernele motoare rota-

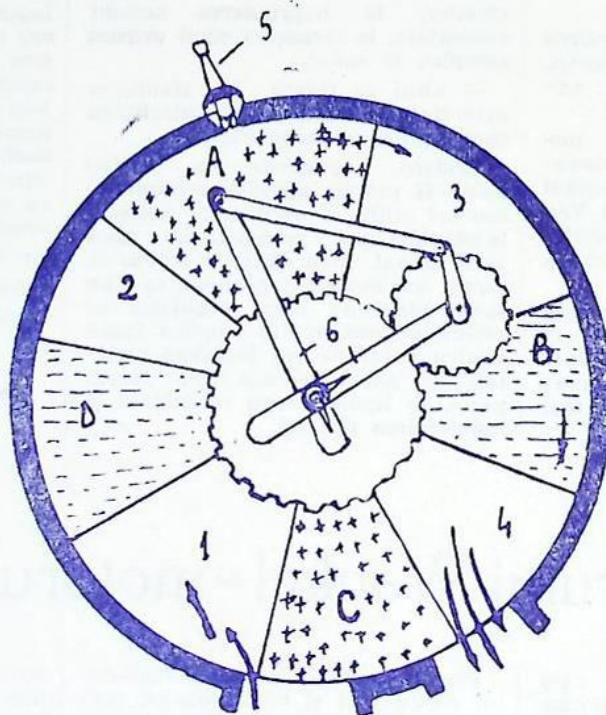
tive olandeze Sima. Mic, dar puternic este motorul Rotom cu rotor circular cu palete, rotîndu-se într-o cameră eliptică; cu o capacitate de 120 cm³ el realizează 17,5 c.p. la 7000 rot./min. Motorul Isuzu (Japonia), bazat pe brevetul Cooley (1903) seamănă cu Wankel, avînd un rotor excentric cu doi lobi, care se rotește într-o carcasă cu secțiune în formă de trifoi. În prezent „Renault” și „American Motors” lucrează la un motor cu rotor excentric cu 4 lobi. Motorul Scheffel (R.D.G.) are nu mai puțin de 9 rotoare și 4 camere de combustie. Este foarte complicat, are vibrații și pune multiple probleme de răcire.

Motorul care se bucură de mai multă apreciere, datorită calităților sale, cit și a faptului că nu pune probleme dificile de construcție, este motorul Kauertz. Motorul Kauertz e un motor cu pistoane în formă de palete funcționînd într-o cameră circulară. Două seturi de palete se roteesc în jurul unui ax comun, dar își schimbă continuu poziția unul față de celălalt. Accelerarea și încetinirea unui set de piese modifică volumul de gaze dintre cele două seturi. Modificările volumului de gaze produc acțiunea de pompare necesară pentru admisie, compresie, combustie și evacuare. Patru camere de combustie efective asigură patru timpi la o rotație a axului motorului. Diviziunea corectă în timpi a mișcărilor este asigurată de un sistem cu angrenaje și manivelă. Pe ax se află o roată dințată planetară fixă și o manivelă planetară care se rotește împreună cu axul. Un braț

de manivelă fixat pe axul satelitelui descrie două rotații complete la o rotație a manivelei planetare. Brațul de manivelă este articulat cu un alt braț, de echilibrare, astfel încît amîndouă se roteesc și oscilează în jurul axului motor. Brațul de echilibrare este fixat rigid de al doilea set de palete, care periodic, devansează și rămîne în urma primului set de palete, care sînt fixate pe ax. Ambele fețe ale celor două seturi de palete funcționează în permanență în toate fazele ciclului în 4 timpi. Etanșarea — problema nr. 1 a motoarelor rotative — se realizează prin niște lame libere, menținute pe carcasă cu ajutorul forței centrifuge. Motorul Kauertz nu are forțe de inerție neechilibrate și sînt posibile viteze foarte mari, deoarece este un motor fără supape: paletele deschid și închid ele însele fantele de admisie și evacuare. Un asemenea motor experimental avînd capacitatea de 1 litru dă 213 c.p. la 4000 rot/min.; el are o funcționare tot atît de bună ca un motor de 8 cilindri în V.

Desigur, din aceste portrete succinte nu se pot trage concluzii asupra șanselor de succes ale acestor concurenți, participanți la raliu. În fond e vorba de o întrecere în timp și numai viitorul va putea arăta cine dintre acești concurenți a fost în stare să reziste de-a lungul anilor, perfecționîndu-se continuu și, poate, cîștigînd cursa.

Dragomir Mihai
elev cl. XI-a A

Legendă :

- A, C și B0 - seturi de palete
- 1, 2, 3, 4 - camere de combustie : 1-admisie ; 4- evacuare
- 5 - bujie
- 6 - sistem cu angrenaje și manivelă

Pledoarie pentru pasiune —

sau o scrisoare pentru prietenii și colegii mei

Colegi, pentru că, orice s-ar spune, după aproape 2 ani de studenție mai simt totuși în bună parte licean.

Tocmai de aceea aș vrea să vă vorbesc despre ceva care se formează și se cristalizează în liceu, despre ceva care, fără a spune vorbe mari, însoțește pe om pretutindeni, în viață, care dă sens existenței sale, care-i mobilizează forțele fizice și spirituale în vederea atingerii telului propus.

Și acest „ceva” misterios este pasiunea.

Pasiunea, care face pe om mai încrezător în forțele sale. Pasiunea, care face să se nască prietenii și prietenii adevărați.

Pasiunea care îi va duce în amfiteatrul unei facultăți unde își pot valorifica din plin elanul lor creator.

Pasiunea care generează adinca sete de cunoaștere.

Pasiunea care fură ore din somn și distracție, dar aceste ore nu sunt regretate fiind închinate pasiunii.

Mulți știu, teoretic, cam ce este pasiunea. Mai puțini însă o au fierbinte și puternică în inima lor.

Și ce exemplu poate fi mai grăitor decât pasiunea care a făcut să apară și să trăiască revista liceului nostru?

Tot de pasiune este vorba și atunci când se ivește inevitabila problemă a alegerii profesiei...

Poate că ar fi mai nimerit să vă spun câte ceva despre pasiunea mea pentru istorie.

La început, ca și ceilalți copii de seama mea, îmi plăceau filmele, povestirile și romanele istorice.

Un pas înainte a fost făcut când, între două romane, îl alegeam pe cel cu subiect istoric.

Precis nu știu când am optat pentru istorie, dar din prima clasă a liceului eram hotărât să urmez istoria care mă fermeca tot mai mult, mă atrăgea tot mai puternic.

Nu-i pot înțelege pe cei care susțin că istoria este grea din cauza datelor, care după părerea lor sunt greu de ținut minte.

Pentru mine, datele sunt absolut necesare pentru fixarea în timp a unui eveniment, pentru încadrarea unei epoci. Fără ele, istoria ar fi o simplă poveste.

Pentru acest lucru se învață datele, iar dacă ai reușit să le înțelegi și să faci corelații între ele, atunci nu mai poți fi numit „tocilar”.

Dar istoria nu este numai o înșirare de date și cifre statistice, este o ființă plină de viață, totdeauna o actualitate, și care se îmbogățește mereu. Vorbindu-se de istorie, ne-am cam depărtat de subiectul principal. Iertați-mi digresiunea — pasiunea e de vină, atracția exercitată asupra mea de istorie m-a împins să citec și altceva decât manualul, să știu mai mult și mai bine.

De multe ori am avut sentimente de satisfacție date de munca mea, de bucurie, când îmi puteam explica o problemă mai încurcată.

Sunt sigur că și pasiunile voastre v-au dat asemenea momente. Știu în liceul nostru un pasionat de medicina embrionară, un altul de astronomie, altul de poezie, iar unii de istorie.

Vouă, dragii mei prieteni, vă adresez această mică și, sper, convingătoare pledoarie pentru pasiune.

APOSTOL GELU

Student la Facultatea de istorie
București

CINTEC DE IARNA

Allegro

BUMITRU VALENTINA

S U M A R

CUVÎNT ÎNAINTE

MESAJE PRIMITE PE ADRESA ȘCOLII
FRAGMENTE DINTR-O MONOGRAFIE

Pagini din trecutul Mizilului

CONDEIE TINERE

Mult mi-e dragă țara mea

De ziua ta

Speranța

Poate

Interior

Drum

Lirism primăvăratec

Dă-mi fericirea

Caut fericirea

Intiul poet

Argonauți

DIN ACTIVITATEA CEROURILOR ELEVILOR:

„O excursie de la Mizil la Berca

EVOCĂRI

Ioachim Botez

George Ranetti

Grigore Tocilescu

George Brătianu

PAGINĂ ȘTIINȚIFICĂ

Probleme de matematică și fizică

PASIUNI

Pledoarie pentru pasiune — student Apostol

Pasiunea — succesul în viață prof. Zecheru
Constantin

Rivalii motorului Wankel — elev Dragomir

Mihai

Gelu

prof. C.I. Drăjneanu

prof. M. Apostol

eleva Matei Milena

eleva Chiru Steliana

elev Nae Gheorghe

elev Ene Constantin

eleva Ionescu Leliana

elev Nae Gheorghe

elev Iova Gheorghe

eleva Duboșaru Mariana

elev Băescu Ștefan

elev Băescu Ștefan

prof. Cristina Popescu

prof. C.I. Drăjneanu

prof. Vulpescu Mihail

prof. Victor Teodorescu

prof. Lisagurschi Vasile

COLECTIVUL DE REDACȚIE

prof. Drăjneanu Constantin — director redactor responsabil

prof. Macovei Speranța — secretar de redacție

prof. Dragomirescu Const. — membru

prof. Burlacu Elena — membru

prof. Capră Ilcana — membru

prof. Radu Gheorghe — membru

prof. Gabură Aurelia — membru

elev Necula Liliana — resp. rubrica „Mesaje pe adresa școlii”

elev Popescu Ilie — resp. rubrica „Evocări”

eleva Duboșaru Mariana — resp. rubrica „Condeie tinere”

eleva Marinescu Aneta — resp. rubrica „Fragmente dintr-o monografie”

elev Dragomir Mihai — resp. rubrica „Din activitatea cerourilor de elevi”

eleva Vlădăreanu Doina — resp. rubrica „Pagina științifică” matematică

eleva Macovei Rodica — resp. rubrica „Pagina științifică” fizică

eleva Georgescu Mariana — resp. prezentarea grafică”

